

Θησεὺς ἐν τῷ οἴκῳ ἔστιν. βλέπει τὴν τράπεζαν καὶ τὸ ποτήριον· οὐκ ἔστιν ἄρτον οὐδὲ ὕδωρ. λέγει· «πεινῶ καὶ διψῶ· ἄρτον θέλω καὶ ὕδωρ θέλω. πορεύσομαι πρὸς τὴν ἀγοράν· ἀγοράσω ἄρτον καὶ ὕδωρ ἐν τῇ ἀγορᾷ.»

Ξέρχεται πρὸς τὴν ὁδόν·

Ἐνταῦθα τέσσαρες ὄδοι εἰσιν.

ἡ πρώτη διὰ τοῦ ὅρους· ἡ δευτέρα διὰ τοῦ δάσους· ἡ τρίτη διὰ τοῦ σπηλαίου·
ἡ τετάρτη διὰ τοῦ ἀγροῦ.

Θησεὺς εἰς τὸ ὄρος πορεύεται.

Ἐν τῷ ὄρει τέρας ἐστίν· τέρας δεινόν· Σφίγξ ἐστίν.

πεινῶ καὶ σὲ
φαγεῖν θέλω.

Θησεὺς βλέπει τὴν Σφίγγα· ἡ Σφίγξ λέγει· «πεινῶ καὶ σὲ φαγεῖν θέλω.»·
Θησεὺς ἀκούει καὶ φοβεῖται.

Θησεὺς λέγει τῇ Σφιγγί· «οὐδαμῶς πορεύσομαι διὰ ἄλλης ὁδοῦ.» ἐκ τοῦ
ὅρους ἔξερχεται.

Θησεὺς εἰς τὸ δάσος πορεύεται.

Ἐν τῷ δάσει τέρας ἐστίν· τέρος δεινόν· Κύκλωψ ἐστίν.

πεινῶ καὶ σὲ
φαγεῖν θέλω.

Θησεὺς βλέπει τὸν Κύκλωπα· ὁ Κύκλωψ λέγει· «πεινῶ καὶ σὲ φαγεῖν θέλω.»· Θησεὺς ἀκούει καὶ φοβεῖται.

ούδαμώς:
πορεύσομαι διὰ
ἄλλης ὁδού.

Θησέὺς λέγει τῷ Κυκλώπι· «ούδαμῶς· πορεύσομαι διὰ ἄλλης ὁδοῦ.»· ἐκ τοῦ δάσους ἔξερχεται.

Θησεὺς εἰς τὸ σπήλαιον πορεύεται.

ἐν τῷ σπηλαίῳ τέρας ἐστίν· τέρας δεινόν· Κέρβερος ἐστίν.

πεινῶ καὶ
σὲ φαγεῖν θέλω.

Θησεὺς βλέπει τὸν Κέρβερον· ὁ Κέρβερος λέγει· «πεινῶ καὶ σὲ φαγεῖν θέλω.»· Θησεὺς ἀκούει καὶ φοβεῖται.

Θησεὺς λέγει τῷ Κερβέρῳ· «οὐδαμῶς· πορεύσομαι διὰ ἄλλης ὁδοῦ.» · ἐκ τοῦ σπηλαίου ἔξερχεται.

Θησεὺς πορεύεται διὰ τοῦ ἀγροῦ· ἐν τῷ ἀγρῷ τέρατα οὐκ εἰσίν· ἐν τῷ ἀγρῷ
ἀνήρ ἔστιν.

ΘησέÙς περιπατεÙ βραδέως.

εῖτα τρέχει ταχέως.

εῖτα πέτεται ταχέτερον.

ἀγορά

Θησεὺς ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐξέρχεται καὶ ἔξω τῆς ἀγορᾶς ἐστίν.

Θησεὺς εἰς τὴν ἀγορὰν εἰσέρχεται καὶ βλέπει τὸν ἔμπορον μετὰ ἄρτου καὶ
ἄδατος.

χαίρε

Θησεὺς λέγει τῷ ἐμπόρῳ «χαῖρε».

νῦν ἀγοράζει ἄρτον ἀπὸ τοῦ ἐμπόρου.

Ἐσθίει ἄρτον· οὐκέτι πεινᾷ.

νῦν ἀγοράζει ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ἐμπόρου.

πίνει Υδωρ· ούκέτι διψᾶ.

εύχαριστώ.

ΘησέÙς χαίρει και λέγει τῷ ἐμπόρῳ «εύχαριστῷ».